

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrpedvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLV.

VD18 90528808

Caput I. De Leone.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

Leona .

Leo .

Leucurata .

Leo :
Minor .

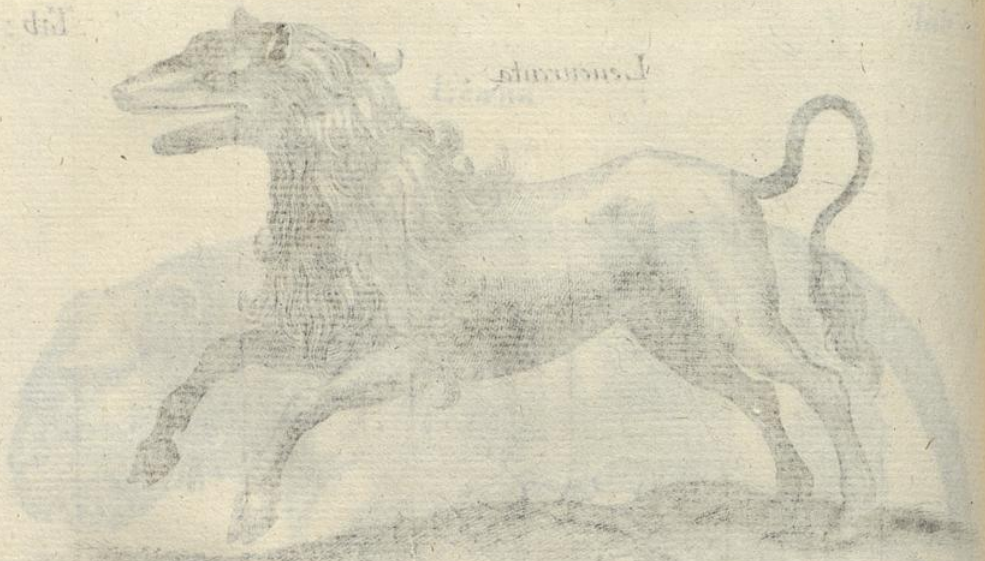

Martigora .

lib: III

lib: IV

Pardus . Leopardus .
Pardethier Leopard .

Pardus . Pardethier .

Tigris . Tigerthier .

Nomen

Plin. 1

l. 8. c.

Lipin

Elea.

c. 4.

Virg

Aene

QUADRUPEDIBUS

LIBER III.

De Quadrupedibus Digitatis viviparis.

TITULUS PRIMUS

De Digitatis viviparis Feris.

CAPUT I.

De Leone.

HACTENUS de Bisulcis adum est, sequuntur τετραποδα digitata, Graecis πολυσχιδη et πολυδακτυλα, quae vel sunt ζωτοκα, seu vivipara, vel οτοκα seu ovipara. Illa iterum vel sunt Fera, quae aut sunt feris moribus imbuta, aut difficulter cicurantur, aut si aliquando mitiora redduntur, nunquam tamen ferociam penitus deponunt, vel Semifera, vel Domestica, quibus appendicis loco Dubia addi possunt. Ex illis sunt Leo, Pardus, Lynx, Tigris, Visus, et Lupus. Leo, Graecis λεων παρα το λαω, video, quod perspicaci prae caeteris oculorum acie polleat, et θηρ fera per antonomasiam dicitur. Catulos Aeschylus οβοικαλα, vulgus σκυμνες ab obmurmurando Poetae Plin. H.N. λεοντιδες et λεοντισκας appellant. Plinius ursum Numidicum, dum scribit: Domitium Rhenobarbum Aedilem curulem, ursos Numidicos centum, et totidem Aethiopes venatores in circo dedisse, Lipsio adpellare videtur. Sed perperam nisi forte pro Ursos, Leones substituendum sit. Parum enim credibile est, si Romani pro leone dixissent ursum Numidicum, ignoraturum id fuisse Plinium, qui meminerat et apud Maronem Aestem vestitum induci pelle Libystidos urfae.

Dio quoque seu Xiphilinus ab urfis feras Libycas distinguit, ut taceam, neminem veterum tam insolentis locutionis meminisse. Aristoteles eum capite mediocri, fronte quadrata in medio cava posuit, supercilio eminenti, et nasum versus cuiusdam nubis instar porrecto, oculis charopsis, non valde volubilibus, neque valde prominentibus. Recentiores medios inter cavos et extantes oculos notavere, nasum crassiolem potius, quam tenuiorem, superiorem maxillam inferiori aequalem, rictum instar ovis amplum, labia tenuia, ita ut partes superiores superiectae sint inferioribus, collum rigens et magnum, mediocriter crassum, pectus robustum, metaphrenum latum, medium ventrem gracilem, crura valida et nervosa, pilos flavos, neque rectos, neque valde crispas. Pedes anteriores quinis digitis, posteriores quaternis distinguuntur. Leenam a mare iuba, quae caret, et binae in medio ventre mammae distinguunt, ex quibus numerum catulorum arguere non licet. Lactis inde inopia, adsumto in sui nutrimentum cibo, quem rarius adsumit. Interiora suspectes, Musculos temporales. Galenus de Usu part. l. 9. cap. 19. fortissimos habet, ut mordendo valeat, Linguam asperitate imbricata horrentem, Viscera, canum

Descriptio;
Aristot. H.
A. l. 6. c. 31.

Nonan.

Plin. H.N.
l. 8. c. 36.

Lipsius
Eled. l. 2.
c. 4.

Virgil.
Aeneid. 5.

canum interioribus penitus Arist. A. l. 5. c. 80. similia, *lienem* nigrum, quod observavit Galenus. *Cervicem* unico osse constare ab Aristotele et Cardano proditum, ex vertebra componi a Scaligero. *Ossa* medulla carere apud Aelianum legimus, paucissimam habere, quod perpetuo resolvatur, Fallopio, qui ea se fregisse dicit, credendum. Michael Ephesius angustissimos habere meatus, ita, ut iis penitus carere videantur, reliquit. In Europa inter Acheloum et Nesium fluvios in primis crescere Aristoteles prodidit, nusquam in ea nasci, nisi id ex hominis industria fiat, certum. Natale ipsis Mauritania, Parthia, Massylia, Marmarica, Caspia, Libya, Gextulia solum. Habentur et in Syria nigri, si Plinio fides est. Nasci et in Tartaria Paulus Venetus passim prodidit. In Caragol rustici metu eorum armati terrae cultui operam navant, ut Balbus in itineralio suo prodidit. In deserto Angad iuxta Telestinum, teste Iohanne Leone, non solum in armenta, sed et in homines indiscriminatim saevire solent, ab iisdem silvarum Fetz carbonarii saepe numero devorantur. Taceo regnum Senegae, montem iuxta Adenam editissimum, terram sanctam, et alia loca. In Cuba degunt innocui, si Martyri credimus. Aglam et regiones circumiacentes tam metuculosos alere, ut in proverbium abierint, Aelianus auctor est. Temperamenti est calidissimi et siccissimi, quod ab acri cordis aestuatione promanat. Non omnes tales pariter esse, vel exinde colligas, quod, qui montes incolunt, minus ferociae habeant, et Gesnerus partes in iis anteriores calidas esse, posteriores ad oppositam naturam degenerare scribat. *Cibus* ipsis carnes bubulae, et Aelian. H. A. l. 2. c. 10. Camelinae in primis, fame urgente humanae et avicularum. Ideo multi in Africa crucifixi a Polybio Aemiliano Comite visi, ut reliqui hoc spectaculo a caede hominum detererentur. Multa solida et sine ullo dissectu una vice devorare, inde bidui

vel tridui spatio perfecte celebratam coctionem expectare Aristoteles docuit. Cadavera an degustent, non constat inter Auctores. Non attingere seu ob foetorem, seu ob superbiam, quod Tzetzae placet, quidam volunt, vorare, ideo reliquias condere, et supra illas teterrimum flatum exhalare, ne inventae ab aliis feris vorentur, apud Aelianum legitur. Elephantorum quoque pullos aggredi, succurrentibus matribus fugere Strabo prodidit. Catulus ubere relicto imbellium ferarum carnes depascitur, sed et palmulis victitat. *Potum* si spectes, parcus is secundum Aristotelem et Aelianum triduo non bibit, aestate in primis, hieme indulget. *Averfococunt*, quod omnibus animantibus, quae retro urinam mittunt commune. Tempus veneris continuum, sed ver Aelian. H. A. l. 2. c. 2. in primis, tunc cruentam inter se exercent pugnam et octo aut duodecim unam leaenam sequuntur. Elapso primo anni tempore, maribus ob nimium calorem coire non valentibus, leaenae cum pardis, unde Leopardi, Pantheris, unde foetus non iubatus, Hyenis, unde Crocuta, miscentur. Est ipsis et cum cane commercium. Solae inter quadrupeda ad uncis unguibus praedita catulos videntes enituntur. Unde animalis solaris nomine donatus Plutarchus opinatus est. Imperfecti et quidem post sex mensium spatium exeunt, non quod unguibus uterum, Aelian. H. A. l. 2. c. 2. vellicent, sed quod ob numerum inopia alimenti, Aristoteles degener. Animal. l. 4. c. 6. laborent. Magnitudinem mustelarum non excedere apud Wottonum habemus, novissimo pariendi actu uterum excernere fabulosum est. De numero catulorum non convenit inter Auctores. Non plures, quam sex edere, aliquando unum Wottonus prodidit. In capta et interfecta octo inventos Philostratus. Aetate gravem praeter omnium spem sex Florentiae peperisse Villanus. Quod vero Phile quinquies eniti, quinos primum, quatuor deinde, ternos post-

Galen. de
Anatom.
adm. l. 6.
c. 10.
Scalig. Ex-
ercit. 208.
Aelian. H.
A. l. 2. c. 2.

Locus.

Aristot. H.
A. l. 8. c. 28

Leo Afri-
cae l. 4.

Tempera-
mentum.

Cibus.

Aristot. H.
A. l. 8. c. 1.

Aelian. H.
l. 2. c. 3.

Strabo Ge-
ogr. l. 15.

Potus.
Aelian. H.
A. l. 8. c. 5.

Generis.

Plin. H. N.
l. 8. c. 16.

Plutarch.
Symp. l. 4.

Philost.
in vita A-
pollon. l. 6.
c. 7.

hac, inde binos, quantum unicum scribit, id ex Aristotele de leonibus Syriae incolis accipiendum est. Huc *Sympathia* et *Antipathia* spectat, quae leonibus cum plurimis rebus intercedit. Favet delphino, seu quia ambo senectute et morbo gravati simia vorata sanitati propriae consulunt, ut Aeliano placet, seu aliam ob causam. Abhorret a muliebribus verendis. Horum, Leo Africae l. 9. ostensu in Africa fugatur a sue, Aristoteles H. A. l. 9. c. 1. asperrimis fetis horrente, lupo cervario, onagro, tauro, simia, Plin. H. N. l. 8. c. 38. Leontophono, quo gustato, tanta illa vis et caeteris imperitans, illico expirat. Animal a plurimis scriptoribus nominatur, a nullo describitur. Galli cantum extimescere tam certum olim Graecis, ut animam Cecropis, quam in leonem migrasse credebant, immolatis gallis gallinaceis evocare sibi met ipsis persuaderent, alii id de cristis rubentibus et igneis accipiunt, nos falsum esse ex Camerario didicimus, qui in aula Bavariae Principis, unum ex leonibus miris saltibus in vicinam domui aream sese demisisse, et gallos cum gallinis devorasse prodidit. Idem a culicibus in Africa pellitur. Homines succo allii perlinitos, vel aqua, in qua illud maduerat perfusos, non attingit. Scillae et Aelian. H. A. l. 1. c. 36. illic folia si incaute conculcaverit, illico a torpore corripitur. Ad rotarum strepitus exhorrescit. Mappam albam refugit, et Ael. H. A. l. 6. c. 22. l. 7. c. 6. ignem, quia igneae naturae est, abominatur. Creduntur *vitae* diurnae esse. Dentibus enim defectos captos fuisse affirmavere quidam, effraetis alii. Cum pro eis foeta dimicat, oculorum aciem traditur defigere in terram, ne venabula expavescat. *Dormiunt* et in aperto, et apertis oculis, quod oculum magnum incumbens oculo longe minor pellis obrepere non possit, caudam quoque sopore detenti motitant, ut se omnino non dormire ostendant. De *Voce* non convenit inter auctores. Alii mugire dicunt, quod apud Virgilium invenies, quod iunioribus praedam natis forte competit, alii fremere, quod

Mancino et Volaterrano placet, ut de Seneca Tragoedo taceam, nonnulli fremere, quod tum accidit, cum prae iracundia dentes concutit, plerique rugire affirmant. Quantum ad *Ingenium*, ducentos aliquando equites, Leo Africae l. 9. Africanus adoritur, etiam lethali vulnere percussus, a catulorum tutela non recedit. Aegritudinem fastidii tantum, Plin. H. N. l. 8. c. 16. sentiunt, in qua medetur eis contumelia in rabiem agente, annexarum lascivia simiarum, solus, Aelian. H. A. l. 2. c. 17. venatum egreditur, foetorum oris patitur, quod a Plinio proditum est. Neminem, Plin. H. N. l. 8. c. 16. limis oculis intuetur. Generositas in periculis maximaprehenditur, non in illo tantummodo, quod spernens tela diu se terrore solo tuetur, ac velut cogi testatur, coriturque non tanquam periculo coactus, sed tanquam amentiae iratus, illa nobilior animi significatio, quamlibet magna canum et venantium urgente vi, contemtim restitansque cedit in campis, et ubi spectari potest, idem, ubi virgulta filvasque penetravit, acerrimo cursu fertur, vel abscondente turpitudinem loco. Dum sequitur, insilit saltu, quo in fuga non utitur. Vulneratus observatione mira percussorem novit, et in quantalibet multitudine appetit. Eum vero, qui telum quidem miserit, sed tamen non vulneraverit, correptum, raptumque sternit nec vulnerat. Illud adolescentis ex Iubae exercitu exemplum apud Aelianum docuit. Laesus sagitta ab eunte, anno interposito vertente, redeuntem in media turba dilaceravit. Hoc illius apud Albertum, qui lancea confodere voluit, sed fallente ictu non fecit, collapsi ad terram caput leo in galea compressit, sed non vulneravit. Dum incedunt, ungues retrahunt veluti in vaginas, ne hebetentur, nec rectum iter peragunt, sed obliquum variis vestigiis impressis, ut melius lateant. *Cicurari* posse non est, quod dubites. Onomarchus Catanæ Tyrannus convictores habuit. Iohanni II. Lusitaniae Regi, tanquam canis adfidebat, in templo Adonis

P

dis

Aristot. H.
A. l. 8. c. 1.Sympathia
et Anti-
pathia.
Ael. H. A.
l. 15. c. 17.Ael. H. A.
l. 2. c. 3.Strabo Ge.
ogr. l. 15.Aelian. H.
A. l. 8. c. 5.

Generatio.

Plin. H. N.
l. 8. c. 16.Plutarch.
ymp. l. 4.

Vita.

Somnus.

Pars.

Philost.
vita A.
ollon. l. 6.
7.

Mors.

Plin. H. N.
l. 8. c. 16.Aelian. H.
A. l. 2. c. 5.

dis regionis Elimeae adeo erant mites, ut ingredientibus adularentur. Berenices leo lingua faciei adulabatur. Cuius Martialis mentionem facit, tam unanimiter cum ariete commorabatur, ut alter terroris, alter immanitatis videretur oblitus. Iugo subdidit eos, primusque Romae ad curram iunxit M. Antonius, et quidem civili bello, cum dimicatum esset in Pharsalicis campis, non sine quodam ostento temporum, generosos spiritus iugum subire illo prodigio significante, nam quod ita vectus est cum mima Cytheride, supra monstra etiam illarum calamitatum fuit. Primus autem hominum leonem manu tractare ausus, et ostendere mansuetum Hanno e clarissimis Poenorum traditur, damnatusque illo argumento, quoniam nil non persuasurus vir tam artificis ingenii videbatur, et male credi libertatem ei, cui in tantum cessisset etiam feritas. Sunt quoque et fortuita clementiae ipsorum exempla. Mentor Syracusanus in Syria leone obvivo simpliciter volutato, attonitus pavore, cum refugienti undique fera opponeret sese, et vestigia lamberet adulanti similis animadvertit in pede eius tumorem vulnusque, et extracto furculo liberavit cruciatu. Pictura casum hunc testatur Syracusis. Simili modo Elpis Samius natione in Africam delatus nave, iuxta littus conspecto leone hiatu minaci, arborem fuga petit, Libero patre invocato, quoniam tum praecipuus votorum locus est, cum spei nullus est. Neque profugienti, cum potuisset fera institerat, et procumbens ad arborem hiatu, quo teruerat, miserationem quaerebat. Os mortu avidiore inhaeserat dentibus, cruciabatque inedia, tum poenae vim immensis eiulatibus testantem ac velut mutis precibus orantem contuitus fidentior it contra feram, multo diutius miraculo, quam metu cessatum est. Degressus tandem evellit praebenti, et quam maxime opus esset accommodanti. Traduntque, quamdiu navis ea littore steterit, retulisse gratiam venatus ag-

Martial.
Epigr. 1.9.
c. 73.

Plin. H.N.
1.8. c. 16.

gerendo. Nihil de Androdo apud Gellium dicam, nec de illo, qui Seneca spectante, unum e bestiariis in Amphitheatro agnitum, ab aliarum ferarum impetu protexit. Ideo *Plinius*: leoni tantum ex feris clementia in supplices, prostratis parcat, et ubi saevit, in viros prius, quam in foeminas fremit, in infantes non nisi magna fame. Credit Lybia intellectum pervenire ad eos precum. Captivam certe Getuliae reducem audivi, inquit idem, multorum in silvis impetum a se mitigatum alloquio, ausam dicere, se foeminam, profugam, infirmam, supplicem animalis omnium generosissimi, caeterisque imperantis, indignam eius gloria praedam. Capere eos ardua quondam erat operis foveisque maxime. Principatu Claudii casus rationem docuit pudendam pene talis ferae nomine, pastoris Getuli sago contra ingruentis impetum obiecto, quod spectaculum in arenam protinus translatum est, vix credibili modo torpescente tanta illa feritate, quamvis levi iniectum aperto capite, ita, ut devinciatur non repugnans, videlicet omnis vis constat in oculis. Habuisse olim in mensis apud quosdam populos agriophagos inprimis, locum Solinus auctor est, ab esu tamen lienis in totum abstinuisse Bruierinus prodidit. In *Medicina* eximii est usus. *Dens* caninus pueris collo alligatus in ortu secundorum dentium a dolore dentitionis eos praeservat. *Cor* in pulverem redactum epilepticis et quartanariis prodest. *Adeps* ductu Dioscoridis lotus aurium dolores immixtus sistit, et membris a frigore adultis feliciter illinitur. Eodem quidam in scirrhis et pernionibus utuntur. Ea peruncti ab aliis feris tuti esse praedicantur, et, si fas est credere gratiam apud principes inveniunt. *Caro* iuxta mentem Sexti ad pavores et arcenda phantasmata laudatur. *Sanguis* contra carcinomata valet. *Offum* pulvis febres simplices cum aqua eupatorii expugnat. *Pellis* si ei infideatur, haemorrhoidum dolores efficaciter lenit.

Gellius
Noct. At
tic. 1.5.

Plin. H.N.
1.8. c. 16.

Plin. 1.8. c.

Vitis.

Solin. in
Polyhist.
Bruierin.
de reci-
bar. 1. 12.
c. 17.
Porta Phy-
togn. 1.3.
c. 41.
Plin. H.N.
1.29. c. 8.

Scholias.
Sexti Phi-
losophi 2.
pud Aldro-
vand.

Belle
obser-
cap.
Plin.
1.8. c.

Differ
Plin.
1.8.

Nier
H.E.
21. et
Nier
M. Ex
90.2

nit. Calcei ex eo gestati podagricos demulcent. *Stercus* cum unguento rosaceo permixtum mendas faciei emendat. De usu in deliciis, ludis, triumphis, et suppliciis non est, quod multa dicamus. Heliogabalus exarmatos in deliciis habebat, et ita edoctos, ut ad secundas mensas accumberent. Augustus ita cicuratos, ut cum leporibus innocue colluderent. Idem se Constantinopoli vidisse Bellonius reliquit. Simul plurimum pugnavit Romae princeps dedit Q. Scaevola P. filius in curuli aedilitate. Centum autem iuatorum primus omnium L. Sylla, qui postea Dictator fuit in praetura. Post eum Pompeius M. in circo DC. in iuatorum CCCXV. Caesar Dictator CCCC. Varias apud Auctores fortiantur *Differentias*. Leoni, inquit Plinius, praecipua generositas tum, cum colla armosque vestiunt iuba. Id enim aetate contingit e leone conceptis. Quos vero pardi generaverit, semper insigni hoc carent. Sed et *Iuba* aliis est brevior et minus crispa, crispa et prolixior aliis. *Ferociam* si attendas, sunt quidam timidi, alii ferocissimi, et archoleontes, si *colorem*, sunt aurei, flavi, albi, et nigri, quales intima Africa et Abyssina gignit. Sunt in Lybia discolors, qui ore sunt rubro, nigris floribus cyaneo colore distinctis ornantur, neque multum pilum gerunt. Vergunt et ad cinericium colorem in occidentali India. Ignaviores apud Indos novi orbis, inquit Nierembergii, natio leonum. *Puma* Peruviani vocant. Minores, quam Africani sunt, fugaces, aut innocentes, nisi invadantur, degeneres omnino animo, mole, iuba, colore fusci sunt potius, quam fulvi. Ad eos venandos conveniunt Indi. Lapidibus ac fustibus occidunt. Conscendunt fere aliquando in arbores, eo usque hastis et sagittis illos infestant barbari. Vescuntur festive eorum carne, alba est et crassa, adipem medicamentis reservant, ossa saltationibus et choreis. Quidam Hispanus deturbavit arbore leonem ingentem, quatuor transverberatam

sagittis. In ventre duo tigris catuli inventi, quos per adulterium sui generis conceperat. Paternae maculae indicia criminis fuerunt. Leones marinos comederunt Hollandi. Sunt praeterea aliae ferae leonivicinae. *Mitzli*, quemadmodum a Barbaris appellatur, leoni nostro non iurato aut idem est, aut congener, in infantia fuscus, et fulvus in iuventa, interdumque rubens aut subalbidus, in maiorem tamen corporis assurgens molem, quod ob regionis diversam naturam potest evenire, ac longe minus ferox. Est quoque *Quamitzli* affinis leoni, unde nomen mutuatum, sed mitior agiliorque, quo fit, ut quidam Hispanorum pantheram esse putaverint. Ad eiusdem pertinet differentias *Macamitzli*, qui a cervo et leone sumit nomen, quos quibusdam corporis partibus imitatur, nec non et *Cuillamitzli*, a leone et lupo indigena nomenclatione mutuata. Haec bestia est leone crassior, mitior tamen minorque. Vivit cervorum, ovium et crotalium venatione, interimit etiam satur, quaecunque offenderit animalia. Cum famem semel explevit, binos, ternosque dies dormit, abstinens a praeda, donec rursus esuriat. Est et *Tlalmitzli* fele minor, sed facie leonina. Mirabilis est in parvo corpusculo animalis vultus et ferocitas. *Cacamitzli* vocatur aliud animal, quod ad leonum parvorum feliumve genus pertinet, et in iuncetis versari solet. *Quadrupes* est, quaternas spithamas longus, sed corpore non admodum amplo, fulvo pilo, et aliquantisper prolixo, auriculis brevibus ac pene nullis, olorino capite, cauda prolixa hispidioreque. Adeo est ferox, ut cervos plerumque aggrediat, etiam occidat. Unde fortassis ei nomen, nisi a fele potius profectum sit. *Mixtli* enim apud Mexicanos interdum aelurum, interdum significat leonem. Vivit apud Patuenses. Quid si quaedam harum specierum ad cercopithecus reuducantur. Vide caput de

Bellon.
observ. l. i.
cap. ult.
Plin. H. N.
l. 8. c. 16.

Differentiae
Plin. H. N.
l. 8. c. 16.

Nieremb.
H. E. l. 9. c.
21. et 24.
Nieremb.
H. Exor. l.
9. c. 21.

Nieremb.
H. E. l. 19.
c. 24.

De Pardo.

Nomen.

Fera, quam descripturi sumus Pardus, seu ab *ἄρδα* irriquo, quod eius pellis nigris maculis quasi irrigata sit, seu ab *ἄρδαλω* inquimo, quod iis quasi inquinata videatur, dicitur. Vocatur et Leopardus, cuius vocis nemo ante Iulium Capitolinum et Aelium Spartianum meminit, et Pardalis, quamvis nonnulli marem Pordalim, Pardalim foeminam vocitent, alii illud comune, hoc Atticum vocabulum esse putent, alii Pardi nomine marem indigent. Appellatur denique et Panthera, quod vocabulum distinguendum est a Pantherē lupi maculosi specie, seu quod omne ferarum genus in venatione capiat, sed quod omnifaria feritate sit praedita, nec crudelitatis unquam etiam mansuefacta obliviscatur, seu quod omnium ferarum coloribus ornata spectetur, et *ἄρδων*, quod sit variegata, et varia. *Facies* ipsi est parva, *os* magnum, *oculi* parvi, albicantes et vagi, *frons* longa, *aves* rotundae, magis, quam planae, *collum* valde longum et tenue, *pectus* parvis costis praeditum, *dorsum* longum, *clunes* carnosae et femora. Partes circa ilia et ventrem habet magis planas, id est, nec protuberantes, nec cavas, *colorem* varium, corpus totum inarticulatum et asymmetrum. Wottonus quatuor mammas in medio ventre habere, quinque digitos in pedibus anterioribus, quatuor in posteribus Gyllius. Addit ille, *oculos* in umbra longius, quam aliorum huius generis animalium refulgere, hebetari in sole. Pellis aureo in fusco, et nigro in candido conspicitur, ut Opianus descripsit. Ideo Solinus narrabat, in Hircania numerosas esse pantheras, minutis orbiculis superpictas, ita, ut oculatis ex fulvo circulis, vel caeruleo, vel albo, *tergi* suppellex distinguatur. Plinius, in candido breves macularum oculos appellavit. An similem Lunae in orbem crescentem et pari mo-

Wotton.
de Differ.
Animal. l.
5. c. 82.

Aelian. H.
A. l. 2. c. 20

Plin. H. N.
l. 8. c. 17.

do cornua curvantem maculam in armo habeat, quod Plinius affirmat, difficile est dictu. Quantum ad *internas partes*, habet *linguam* imbricatam, *dentes* acutissimos, *ungues* acutos, *cor* in comparatione ad animalia eiusdem magnitudinis magnum, *pinguedinem* paucam, quod ea a nimio calore absumatur, *ossa* denique densiora. In Europa nulli habentur. In Africa haud pauci, inopia aquarum ad paucos amnes congregantibus se feris. Ideo multifformes ibi animalium partus, varie foeminis cuiusque generis mares, aut vi aut voluptate miscente. Unde etiam vulgare Graeciae dictum: Semper aliquid novi Africam afferre. In Asia etiam degunt. Nam et Pamphylia illis abundat, ut Philostratus prodidit, et provincia Comeri, et in regno Bengalae, ut Ferdinandus Lopezius reliquit. In Caucaso monte odorato multos vagari, quod odoriferis herbis delectentur, quidam venditant. In monte Hermon, qui ab Amorraeis Sanir adpellatur, haud paucos, ex Canticis Salomonis colligi potest. Vescitur Pardus carnibus, canum inprimis et agnorum, si fames urget, nec a simiarum abhorret, quas simulata morte decipit, si Aeliano credimus, odore illectas sponte accedere, Plutarchus prodidit. Homines invadere, auctor quidam historiae Indiae Orientalis reliquit, quem pantheram cum tigride confundere Ambrosinus arbitratur. *Congreditur* saepe cum leone, ut superius diximus, aliquando cum cane, nonnunquam cum lupo, plures uno partu producere catulos, mammaram multitudo argumento est, tempus partus eosdem antevertere, et prae impatientia uterum matris lacerare, Isidori fabula. *De Sympathia et Antipathia* hoc habe, ita infensam secundum quosdam homini, ut vel in charta expressum laceret, secundum alios, ita hominis cranio, ut eo conspecto fugiat. Secun-

Plin. H. N.
l. 8. c. 17.

Plin. H. N.
l. 8. c. 37.

Locu.

Aristot. H.
A. l. 8. c. 26.

Lopez.
Navig. l. 4.
c. 27.

Cibus.
Leo Afric.
cael. 9.

Aelian. H.
A. l. 2. c. 23

Generatio.

Isidor. O.
rig. l. 1.
c. 2.

Sympathia
et Antipathia.

Secun-